

ZSIDÓKHOZ ÍRT LEVÉL

Magyarázó bibliafordítás

Fordította: Szűcs Sándor © 2006-2011.

ELSŐ FEJEZET

1. Isten sokféleképpen beszélt az emberekkel az atyák és a próféták korában,
2. de a legteljesebb kinyilatkoztatást önmagáról Jézus Krisztusban adta nekünk.
3. Ő Isten dicsőségének a lényének megtestesítője, akin keresztül a Teremtő Isten belépett a teremtett világba, hogy bennünket a bűn állapotából megmentсен és a maga számára elfogadhatóvá tegyen ingyen kegyelemből.
4. Jézus tehát nem Istennek egy angyala, hanem Isten egyszülött Fia.
5. Mert melyik angyalt nevezett tulajdon fiának az Atya? Gondoljatok a zoltárokra: "Fiam vagy, ma nemzetelek..." - mondja Isten. Vagy egy másik helyen: "Én Atya leszek, te pedig Fiam..."
6. Amikor pedig a Fiú belép a teremtett világba a megszületés által, akkor Isten kijelentése szerint még az angyalok is őt fogják imádni és dicsőíteni. Tehát egyértelmű, hogy a Fiú nem angyali lény.
7. Mert az angyalokról ezt olvassuk az Igében, hogy ők csupán Isten szolgálói, akiket különböző megbízásokkal küld hozzánk az Atya,
8. de a Fiúról azt olvassuk: "Örökkévaló Isten vagy, aki igazságosan uralkodsz.
9. Ragaszkodtál az igazsághoz, szembeszálltál a gonoszsággal és legyőzted, ezért Istened saját trónjára ültet és mindenki fülé rendel téged!"
10. Más helyen ez áll: "Te voltál a világmindenség teremtője,
11. és ha az el is múlna, te megmaradsz örökre!
12. Ha a világ elkopik és elhasználódik, mint a viseletes ruha, te nem változol meg, mert örökkévaló Isten vagy!
13. Vagy melyik angyalnak mondta bármikor is Isten, hogy "velem egyenrangú vagy, aki ellenségeimen is uralkodsz!"
14. Láthatjátok, hogy az angyalok Isten szolgálatában álló szellemi lények, akik ráadásul a mi üdvösségünkért dolgoznak Isten akarata szerint. A Fiú azonban Istennel egyenlő, uralkodó király.

MÁSODIK FEJEZET

1. Tanulmányozzátok figyelmesen a régi kijelentéseket, mert azok mind Krisztusra mutatnak!
2. Gondoljatok arra, hogy ha az angyalok és küldöttek által kapott kijelentések megszegését is annyira keményen büntette Isten, mint ahogy azt az ószövetségi törvények között találjátok,
3. mennyivel súlyosabb az, ha nem a küldött, hanem a küldő Isten szavát vennénk semmibe! És most Jézus Krisztus evangéliumáról beszélek, ami az egyetlen útja az Istennel való kibékülésünknek! Ez a kijelentés magától az Úr Jézustól származik, és hallották a szellemi lények is, akik mind megerősítették annak igazságát,
4. és Isten maga is megerősítette minden szavát jelekkel és csodákkal, természetfeletti hatalommal és a Szentlélek ajándékával.
5. Mert Isten nem angyalokat hatalma alá rendelte a teremtett világot, hanem a Fiú hatalma alá!

6-7. Ha a bibliai kijelentéseket vizsgáljuk, azt látjuk, hogy a Fiút néhány évre ugyan lefokozta az Atya egyszerű emberré, de éppen azért, hogy emberként elvégezze a rá bízott küldetést, az egész emberi nem helyreállítását. Ezután viszont Isten saját dicsősége és istensége is nyilvánvalóvá vált benne, hogy mindenki felismerje őt,

8. mint Mindenség Urát! Igaz, hogy ez ebben a pillanatban még nem lett nyilvánvaló a teremtett világ előtt,
9. de azon már túl vagyunk, hogy Jézus emberré lett, meghalt az emberiség minden bűnéért, ezáltal bennünket Istennel kibékített, és ezt Isten megerősítette azzal, hogy Jézus a halálból feltámadt és sokak szeme láttára a mennybe emeltetett.
10. Az egész emberi nemet a bűn állapotából kihozni ugyanis nem tudta senkimás, csak az, aki teremtette őket és akiben a teremtés beteljesedhet. Jézus emberek millióit vezette már üdvösségre azáltal, amit a golgotai kereszten elszenvedett helyettünk és értünk.
11. Krisztusban minden ember Isten fiává válik, ez az üdvösség egyik legnagyobb ajándéka, ezért tekint bennünket Jézus valóságosan is testvéreiként.
12. Így teljesedik be az az ószövetségi ige is, amely így szól: "Hirdetem a megváltás üzenetét testvéreimnek, néped között mutatom meg dicsőségedet"
13. vagy egy másik helyen: "Itt vagyok, én, és mindazok, akik általam jönnek hozzád".

(..... A VÉGE HIÁNYZIK .....)

HARMADIK FEJEZET

1. Ezért kérek benneteket, testvéreim, Jézus legyen mindenben példaképünk és vezetőnk, akihez életünk minden pillanatát hozzáigazítjuk.
2. Mert ő még Mózesnél is sokkal nagyobb Isten előtt!
3. Isten nagyon szerette Mózeszt, és nagy méltóságra emelte, de Mózeszt akkor sem lehet Jézushoz hasonlítani! Olyan ez, mintha a ház egyik lakójának nagyobb érdeme lenne a ház felépítésében, mint magának a kivitelezőnek.
4. Mert minden háznak van egy tervezője és kivitelezője, és vannak használói. Nos, a házat Isten építette, és Jézus Krisztus Istennel egy, Mózes pedig csak egy "jó lakója" volt ennek a háznak!
5. Mózes hűségesen betöltötte azt a szerepet, amit Isten szánt neki, és ő ezzel dicsőítette meg Istent, akit szolgált,
6. és Krisztus ugyanígy, a maga "szerepében" dicsőítette a mennyei Atyát. Az ő "szerepe" azonban az volt, hogy az örökkévaló Istent bemutassa a teremtett világban azáltal, hogy emberré lesz! Így töltötte be Krisztus a maga küldetését, amely tulajdonképpen a mi megmentésünk volt. Persze ehhez az szükséges, hogy mi is részt vegyünk Isten megmentő munkájában azáltal, hogy a Krisztusban kapott üdvösséget hittel elfogadjuk.
7. Éppen ezért figyeljete jól a Szentlélek kijelentésére: "Amikor megérkezik ő, hogy Isten akaratát elmondja nektek,
8. ne utasítsátok el és ne lázadjatok ellene, mint őseitek a pusztában!
9. Mert őseitek fellázdattak ellenem, nem hittek nekem - mondja az Úr - pedig látták tetteimet és pontosan tudták, ki vagyok. Ezért kellett negyven évig bolyonganiuk a pusztában, míg meg nem haltak mindnyájan, akik tudatosan vetették el az igazságot.
10. Elvettem azt a generációt bűne miatt, mert megismert engem, mint szabadító Istenét, mégsem akart nekem engedelmeskedve élni.
11. Saját bűneik halálos gyümölcsét kellett leszüretelniük, mert nem engedtem be őket az Ígéret Földjére."
12. Kérek tehát testvéreim, ne legyetek olyanok, mint atyáitok voltak, akik látjátok Krisztusban Isten erejét, mégsem fogadjátok el őt megváltó uratoknak.
13. Inkább bátorítsátok egymást bizonyágtételeitekkel, hogy azok is elfogadják a Krisztusban felkínált üdvösséget, akik eddig elutasítóak voltak. És kár is Krisztusban keresni a hibát, aki nem akar megtérni, az úgysem Krisztus miatt nem teszi meg, hanem mert ragaszkodik a bűneihez, és nem akar megtérni belőlük. Ez az igazság!
14. Aki azonban hit által behívja Jézust az életébe, és hűségesen meg is marad benne, az Krisztussal eggyé lesz, és általa megbékélhet Istennel is.
15. Mert kikről szólt az előbb idézet történet (tudjátok, akik elvesztek a pusztában)?

16. Azok, akik látták és átérték Isten szabadító hatalmát, ahogy kivezette a rabszolgaságban sínylődő Izráelt Egyiptomból.
17. Miért haragudott rájuk Isten negyven éven át? Azért, mert megismerték őt, mint Istent, mégsem tisztelték őt, mint Istent. Csak szórakoztak vele: amikor szükségük volt rá, akkor jók voltak, egyébként pedig nem törődtek vele. Márpedig Isten kegyelmével nem lehet visszaélni!
18. Az ilyenek soha nem fogják meglátni az Ígéret Földjét!
19. És nem Isten zárta ki őket onnan, hanem saját maguk zárták ki önmagukat hitetlenségük és hűtlenségük miatt. Ne legyetek hát hozzájuk hasonlóak!

NEGYEDIK FEJEZET

1. Még tart Isten kegyelme ideje, mert még nem mindenki jutott el az üdvösségre azok közül, akiket Isten erre kiválasztott. De mivel azt, hogy kik ezek, úgysem fogja kijelenteni nekünk, a mi feladatunk, hogy minden embernek hirdessük az evangéliumot, és mindenkit bátorítsunk Krisztus elfogadására.
2. Hogy ki lesz az, aki üdvözülni is fog? Az, aki hittel elfogadja a Krisztusban felkínált üdvösséget. Ahogy velünk is történt: hallottuk Isten megmentő üzenetét, és elfogadtuk. De közöttünk is voltak olyanok, akik velünk együtt hallgatták, de nem hittek benne - ma is bűneikben élnek, Istentől távol.
3. Mi, akik hiszünk benne, célba érkezünk és bejutunk az Ígéret Földjére, mert Isten maga adott erre garanciát.

4-8. Egy helyen beszél arról a Biblia, hogy Isten elkészített egy helyet már a teremtéskor, ahová minden ember célba érkehet. Ez az Ígéret Földje. Persze ez Izráel történetében egy konkrét földrajzi terület volt, de messze túlmutat azon, és egy szellemi valóságot is jelent, amelynek Kánaán csak az előképe volt. Mert ha csak annyit jelentett volna, Józsué óta nem kellene emlegetni ezt az ígéretet, hiszen a honfoglaláskor ez beteljesedett volna. Ennek ellenére még Dávid is beszél róla.

9. Tehát a szellemi értelemben vett Ígéret Földje még Isten népe előtt áll,
10. mi még nem jutottunk el oda, mert még küzdenünk kell érte a hitünk és az engedelmisségünk által.
11. Ne vegyétek le tehát szemeteket erről a nagyszerű célról, hanem ami a ti részetek abban, hogy elérhessétek, tegyétek meg, hogy atyáitokhoz hasonlóan ki ne maradjatok abból a hitetlenségetek vagy a hűtlenségetek miatt.
12. Isten Igéje olyan, mint a papok áldozókése: elválasztja egymástól a tisztát és a tisztátalant. Az Ige így ítéli meg és teszi helyre a motivációinkat, a vágyainkat, az érzéseinket és a tetteinket.
13. Semmi nem vonható ki a hatálya alól, mert mindennel kapcsolatban Isten kijelentése lesz a viszonyítási pont, amikor Isten majd megítéli a teremtett világot.
14. Ragaszkodjatok tehát a Krisztusról szóló isteni kijelentéshez, és valljátok meg belé vetett hiteteket mindenki előtt!
15. Mert nekünk olyan Urunk és Istenünk van, aki emberré lett Jézus Krisztusban, és pontosan emiatt, mert végigélte a sorsunkat, kísértéseinket, próbáinkat, örömeinket és bánatainkat, megért bennünket. Nem egy elérhetetlen távolságban él, metafizikai magaslatokon trónolva, hanem mindenben hozzánk hasonlóvá lett - csak ő nem bukott el a bűnben.
16. Gyertek tehát hozzá bátran, senkit nem fog elutasítani, és nem csak bölcs elméleteket, hanem valóságos segítséget, bűnbocsánatot, új életet is kaphatunk tőle.

ÖTÖDIK FEJEZET

1. Minden vallásban a főpap emberek által kiválasztott személy az istenség kiszolgálására.

2. Megérti azokat, akiket képvisel istene előtt, hiszen ő maga is ugyanolyan gyarló és bűnös ember, mint mindenki más.
3. Ezért nem csak a népének a bűneiért kell engesztelést bemutatnia, hanem a sajátjaiért is.
4. Azonban ha az élő Isten főpapjáról van szó, akkor azt nem emberek választják, hanem arra maga Isten választja ki azt, akit akar. Így lett főpap az ószövetség idején Áron is.
5. Ugyanígy Krisztus sem önjelölt megváltó, mert maga Isten mondta neki: "Te vagy az én szeretett Fiam, akit én küldtem el a teremtett világba"
6. Krisztusra kell érteni azt a régi kijelentést is, amit Isten mond: "Főpap vagy, Melkisédek rendje szerint". Valójában Jézus maga Melkisédek, mert ez azt jelenti: a Békesség Királya. Ő volt, aki testben megjelent és megáldotta Ábrahám ősatyjánkat is.
7. Amikor emberi testben köztünk volt, Isten mindenben a rendelkezésére állt - ezzel is megerősítve azt, hogy Krisztus Istennel egyenlő. És amikor a megfeszítése előtt emberi testének kínjai gyötörték, Isten akkor is mellette maradt és természetfeletti módon megerősítette.
8. Bár Isten Fia volt, büntelen és szent, szenvedése által kellett bevégeznie Isten megváltó művét,
9. és az ő engedelmissége által nyílt meg a kapu a mi üdvösségünk előtt. Ezt az üdvösséget azonban emiatt már csak rajta keresztül lehet elfogadni.
10. Ezért mondja róla az Írás, hogy ő a Békesség Királya.
11. Persze még sok mást is mondhatnánk erről nektek, de még ezt is alig akarjátok elfogadni.
12. Pedig már régen érett keresztényként kellene élnetek, akik másokat tanítanak és vezetnek Krisztushoz, ennek ellenére még mindig a legalapvetőbb igazságról kell győzködni benneteket.
13. Ezek a dolgok a hit alapigazságai, mint az iskolában az egyszeregy - de jó lenne, ha már végre megtanulnátok, hogy komolyabb műveleteket is el tudjatok végezni.
14. Az érett keresztények ugyanis már bevethetők Isten országának építésében, mert felkészültek és megedződtek Isten tornatermében, és már képesek arra, hogy Istennek engedelmeskedve helyesen cselekedjenek és szolgáljanak neki.

HATODIK FEJEZET

1. Törekedjetez tehát arra, hogy a kezdő szintről minél hamarabb eljussatok az érett hívő ember szintjére.

2-3. Éppen ezért ne akarjátok visszatérni a régi törvényekhez, a mindenféle törvények és szabályok fabrikálásához, mert kegyelemből van üdvösségetek, nem a saját jószágotok miatt!

4. Szeretném, ha tisztában lennétek azzal, hogy hiába is voltak nagyobb-nál nagyobb kijelentéseitek vagy istenélményeitek,
5. ha bűnbe estek, mindaddig Isten számára nem vagytok elfogadhatóak, míg meg nem tértek,
6. és abba nem hagyjátok Krisztus kegyelmének meggyalázását bűneitek által!
7. Az élet rendje ugyanis az, hogy az elvetett mag meghozza a fajtája szerint való gyümölcsöt: a jó mag áldást jelent számotokra,
8. a bűn azonban csak átkokat fog teremni, míg meg nem tértek belőlük!
9. Persze rátok nem így gondolunk, drága testvéreink, még ha olykor figyelmeztetőleg is kell írunk.
10. Mert nem igazágtalan Istenünk van, aki nem jutalmazza meg azokat, akik hozzá hűségesek és útjain járnak. Számon tartja ő, hogyan szolgáltatok önzetlenül a többi gyülekezet felé.

11-12. Reméljük, nem csak kivételes megnyilvánulás volt ez tőletek, hanem ez jellemző rátok mindenkor.

13. Emlékezzetek arra, hogy Isten mindig megtartja az ígéreteit! Amikor Ábrahámnak adott ígéretet, akkor is saját személyét adta garanciaként,
14. nagy áldásokat és számtalan utódot ígérve neki.
15. Látjátok, bennünk teljesedett be ez az ígéret!
16. Az emberek között a szerződés hitelesíti az egymással való megállapodásokat.
17. Ezért hogy megfogható legyen Isten vállalása számunkra, ő is vállalt egy szerződést velünk.
18. Márpedig Isten soha nem lesz szerződésszegő, mert ha az lenne, nem lenne többé Isten. Ez pedig azt jelenti, hogy bátran építhetünk mindarra, amit Isten nekünk megígért.
19. Ezért teljesen más a mi reménységünk, mint az Isten nélkül élőké: mert azok ha remélnék valamit, nem biztosak a végeredményben, míg mi teljesen bizonyosak vagyunk, már csak várakozni kell a megvalósulásukra.
20. Ez a reménység pedig Isten természetfeletti hatalmáról szól, amellyel ígéreteit beváltja, és amiben Krisztusnak része lett, a feltámadásban és a dicsőségben, abban nekünk is részünk lesz, mert Isten megígérte.

HETEDIK FEJEZET

1. Melkisédek, a Békesség Királya valójában Krisztus volt, aki megjelent, hogy megáldja Ábrahámot.
2. Ábrahám pedig tizedet adott neki mindenéből, és ezzel kifejezte, hogy ura és Istene ő. Ez a kifejezés, Melkisédek, jelenti azt is, hogy Igazság Királya, Isten "nyugalmának", a teremtés végcéljának Királya.
3. Melkisédeknek nem voltak szülei, nincsen nemzetségfája, nincs életkora - látjátok, ezek mind azt bizonyítják, hogy ő ugyanaz volt, aki Isten Fiaként megjelent közöttünk: a Jézus Krisztus.
4. Nézzétek hogyan viszonyult hozzá Ábrahám: leborult előtte és áldozatot ajánlott fel neki.
5. A lévita papoknak szintén volt felhatalmazásuk arra, hogy tizedet szedjenek - csakhogy akkor még hol voltak ők, hiszen Ábrahám leszármazottjai!?
6. Melkisédek azonban szinte a semmiből tűnt fel, hogy megáldja azt, akit Isten magának kiválasztott.
7. Márpedig az egyértelmű gondolom mindenki számára, hogy mindig a nagyobb áldja meg a kisebbet.
8. Eddig halandó emberek szedtek tizedet, de akkor és ott maga Jézus Krisztus jelent meg,

9-10. és azzal, hogy Ábrahám tizedet adott neki, az ő magja, a lévita papság is Melkisédeknek lett alárendelve.

11. Ha tehát a lévita papság elegendő lenne arra, hogy Isten szolgálatát maradéktalanul betöltse, szükségtelen lenne Melkisédek létezése és pozíciója.
12. Amikor azonban az ároni papság szolgálatát felváltja a Melkisédek szolgálata, akkor ezzel szükségszerűen megváltoznak a papság által gyakorolt ceremóniák és szolgálatok is.
13. Akiről mi beszélünk, Jézus Krisztus ugyanis soha nem szolgált a jeruzsálemi templom papjaként.
14. Emberi származását tekintve is Jézus Júda leszármazottja, akire nézve nincsen papsággal kapcsolatos kijelentés az ószövetségi írásokban.
15. Melkisédek megjelenéséhez hasonlóan azonban Jézus papi szolgálatát sem lehet földi bizonyítékokkal igazolni,
16. mert ő sem emberek rendtartása és választása alapján lépett főpapi hivatalába, hanem Isten örökkévaló akarata és rendelése alapján.
17. A zsoltaérokban is olvashatjátok az erről szóló kijelentést: "Örökkévaló pap vagy, Melkisédek rendje szerint." És természetesen ez is Jézus Krisztusra vonatkozik.

18. Az ószövetséget most egy új szövetség váltja fel Krisztusban, mivel a régi törvények senkit nem tudtak Isten számára elfogadhatóvá tenni, a saját jóságából senki nem tudta elnyerni a megváltást.
19. A jó hír az, hogy most már erre nincs is szükség. Mert Isten gondoskodott egy olyan útról, amely mindannyiunk számára elérhetővé teszi az üdvösséget: ez pedig a Jézus Krisztusban megjelent ingyenes kegyelem hit általi elfogadása.
20. Arra is szeretnék emlékeztetni benneteket, hogy Krisztus közbenjáró hivataláért Isten maga vállalt kezeséget és garanciát - ilyen egyetlen ároni pappal sem fordult elő az ószövetség idején!
21. Olvassátok el a Krisztusra vonatkozó részt a 110. zsoltárból: "Maga a Mindenható adta az örökkévaló és visszavonhatatlan közbenjárói (papi) tisztséget neked!"
22. Ez pedig azt is jelenti, hogy Jézus Krisztus a Mindenható Isten garanciája és pecsétje a velünk kötött új szövetségén! Remélem látjátok már, hogy ezt az újat nem is lehet egy lapon emlegetni a régivel!
23. De tovább érvelek: tudjátok jól, hogy történelmünkben a papok jöttek s mentek egymás után, egyszerűen azért, mert emberek voltak, és meghaltak. Haláluk után pedig mások vették át a helyüket.
24. Az újszövetségben azonban ez is megváltozott, mivel Jézus Krisztus, aki ennek a szövetségnek a papja, nem halandó ember! Tanúi vagyunk feltámadásának, amellyel Isten maga igazolta, hogy Jézus valóban az ő Egyszülött Fia, aki él és uralkodik örökké!
25. Ezért reménykedhetünk benne mindannyian, bárhol is élünk, bármelyik korban! Közbenjárónkká és képviselőnké lett az Atya jobbján, mint megváltónk és papunk.
26. És valljuk be: pontosan ilyen közbenjáróra van nekünk szükségünk! Aki több, mint amik mi vagyunk, mégis osztozott sorsunkban és megért bennünket. Jézus a tökéletes közbenjáró köztünk és Isten között.
27. Ő minden pillanatban kész segíteni nekünk közvetíteni köztünk és Isten között, mert nincs szüksége arra, hogy másokhoz rohangáljon, aki előbb az ő baján segít. Jézus a golgotán megnyitotta félfogadási idejét, és azóta egyetlen percre sem kellett beáznia előttünk a menny kapuját. Ő mindig ráér, mindig készen áll és mindig vár! Ráadásul ingyen, mert ő már mindent odatett az oltárra, ami az áldozathoz szükséges - a saját életében és halálban.
28. Régen bűnös emberek valamilyen minőségű és hatékonyságú közvetítői szolgálatára voltunk bízva, ha Istenhez akartunk jutni - de Jézus Krisztusban megkaptuk végre a tökéletes közvetítőt, akinek az eredményességét maga Isten garantálja!

NYOLCADIK FEJEZET

1. A lényeg tehát: Jézus Krisztusban olyan főpapot kaptunk Istentől, aki végre tökéletesen és eredményesen be tudja tölteni a rá bízott szolgálatot.
2. Viszont ne épületekben keressétek őt, hanem hit által próbáljátok elérni, mert ő Isten jelenlétében végzi főpapi szolgálatát, és nem valamelyik felekezet templomában.
3. És mit csinál ott? Ami minden főpap dolga: ajándékokat és áldozatokat mutat be. Csak éppen nem olyasfélét, mint amit a Jeruzsálemi Templomban már megszoktatok.
4. Mert az állatok feláldozása, a különféle étel- és italáldozatok csak előképei voltak mindannak, amit Jézus most értünk tesz folyamatosan az Atya jelenlétében.
5. Amikor Isten megépíttette Mózesrel a Szent Sátorat, emlékeztetek, azt mondta neki, hogy ez egyelőre csak egy modellje annak, ami majd később elérhetővé válik számotokra. Amit tehát Mózes csinált, nagyszerű volt arra a célra, amire rendeltetett - de Jézus elhozta a modell alapjául szolgáló eredetét! Ezzel viszont a mózesi verziónak megszűnt a létjogosultsága.
6. De ne értsétek félre: Jézus nem eldobta a mózesi modellt, hanem beteljesítette a célját azzal, hogy elhozta az eredetét.

Ugyanez érvényes a két szövetség viszonyára is.

7. Ha az ószövetség elegendő és megfelelő lett volna arra, hogy minden ember üdvözljön, akkor nem lett volna szükség egy azt beteljesítő és felváltó új szövetségre.
8. Márpedig tudjátok, hogy ezt az új szövetséget nem Jézus találta ki, hanem már a régi próféták nyíltan tanítottak róla. Nyissátok fel Jeremiás próféta könyvét, és megtaláljátok benne Isten ígését már évszázadokkal korábban: "Eljön majd a nap, amikor új szövetséget kötök népemmel - mondja az Úr
9. - és az teljesen más lesz, mint ami most van érvényben az egyiptomi kivonulásotok óta. Ez a törvényre épülő szövetség nem vált be, mert hiába mondtam, hogyan kell élnie népemnek, nem érdekelte őket. Áthágták a szövetség törvényeit, hűtlenek és fedhetetlenek voltak, és emiatt nem teljesezhettek be rajtuk a szövetséghez kötött ígéretek.
10. De már készül egy másik, ezt felváltó új szövetség, amely az én törvényeim nem egy kívülről jövő elvárásaként mutatja be, hanem a szívetekbe égeti. Akkor nem a szabályok fognak változni, hanem ti magatok! És ez az új szövetség lehetővé teszi végre, hogy elválaszthatatlan közösségben legyünk egymással.
11. Nem lesz többé szükség emberi közbenjárókra, mert kitöltetik mindnyájatokra az én Lelkemet, és minden egyes ember számára megnyílik a közvetlen út hozzám!
12. Egyszer s mindenkorra elrendezzük bűneiteket, és többé nem fog a bűn közénk állni!" - Látjátok, amit Isten Jeremiáson keresztül üzent, az teljesedett be most, Jézus Krisztus által!
13. Isten maga tervezte el és vitte véghez ezt a változást - itt az ideje tehát nektek is változni! Mert ha még mindig a lejárt és érvényét veszített szerződéshez ragaszkodtok, amikor már az új van érvényben, akkor kimaradtok az Isten országából!

KILENCEDIK FEJEZET

1. Az ószövetségben rengeteg parancsolat vonatkozik az istentisztelet rendjére és szertartásaira.
2. Részletesen tartalmazta a Szent Sátor felépítését, amelyben volt egy szentély,
3. és a szentélyben volt Isten jelenlétének a lakhelye. Ez volt a legbelső része a Szent Sátornak.
4. Itt volt a szövetség ládája, egy tál a pusztai mannából, Áron kivirágzott botja és a Mózesnek adott két kőtábla a Tízparancsolattal.
5. Részletesen nem is akarok beszélni arról a rengeteg arany díszítésről és kellékről, ami a Szent Sátor tartozéka volt, mert úgyis ismeritek mindent jól.
6. A papok a szentélyben végezték a szolgálatukat, ott mutatták be az áldozatokat és ott imádkoztak.
7. Isten jelenlétének a helyére, amit a régiek Szentek Szentjének is neveznek, csak a főpap mehetett be, és ő is évente csak egyetlen alkalommal, az engesztelés napján, amikor a nép bűneiért kellett egyetemes engesztelő áldozatot bemutatnia. Ugyanis mivel gyarló emberek vagyunk, nem emlékszünk minden bűnünkre, így nem is tudunk rendezni minden bűnt az életünkben, ezért kellett a főpapnak ezt az áldozatot bemutatnia, hogy akaratlanul se maradjon rajtunk rendezetlen bűn.
8. Mit jelent mindez? Hogy ezt a végső engesztelést a "nem tudatos" bűneinkért csak akkor lehet bemutatni, ha a "tudatos" bűneinket már rendeztük Istennel! Ez ugyanis nem kifogás arra, hogy amiről tudunk, azért mi magunk nem kérünk Istentől a bocsánatot.
9. Értitek? A régi áldozati szertartások szerint azért muszáj bemenni a Szentek Szentjébe, mert mi magunk nem tudjuk tökéletesen megtisztítani magunkat - még ha akarnánk sem. (Persze sajnos sokszor még az akarásig sem jutunk el!) Vagyis maga a rendszer igazolja, hogy még nem tökéletes.
10. Ráadásul ezekben a szertartásokban csak ételek, italok, tárgyak, állatok szerepeltek, mint megjelenítői mindannak, aminek velünk és bennünk lelkileg-szellemileg is meg kell történnie. De ez csak egy lépcső Isten tökéletes tervének felépítésében. A ránk való tekintettel rendelkezett így Isten, hogy lépésről lépésre tudjon bennünket nevelni, hogy amikor eljön majd a teljesség, addigra felkészültek legyünk, és megértsük, mi miért történik.

11. Ez a beteljesedés pedig most érkezett meg, Jézus Krisztusban! Ő már nem egy emberek által készített épületben végzi főpapi szolgálatát, hanem közvetlenül és állandóan Isten jelenlétében.
12. Nem állatok megölésével szimbolizálja a bűnért való engesztelést, hanem teljesen valóságosan önmagát adta oda engesztelő áldozatul a golgotai kereszten. És mivel ezt mint Isten Fia tette meg minden ember bűnéért, egyszer s mindenkorra teljesítette az engesztelő áldozat bemutatásának követelményét.
13. Emlékezzetek, a régi szövetség szertartásai szerint az égőáldozatokban elégetett áldozati állatok hamuját rá kellett szórni az áldozatot bemutató emberre, hogy az szimbolizálja a megtisztulását.
14. Jézus engesztelő áldozata viszont nem csak jelképezett valamilyen jövőbeli vagy elvi engesztelést, hanem valóságosan véghez is vitte - mert amikor ő meghalt, akkor helyettünk halt meg, mintha a bűneinkért teljesen valóságosan bennünket végeztek volna ki. A kivégzés valóságos volt - csak nem mi haltunk bele, hanem mindannyiunk helyett Jézus egy személyben.
15. Ez az új szövetség lényege - és ez csak a Jézus Krisztusban való hit által köthető meg Istennel. Mert Jézus Krisztus valóságosan meghalt a mi bűneinkért, és ezzel eleget tett az igazságosság követelményének, és így mi büntelenné váltunk. Végre valóságosan közösségben élhetünk Istenünkkel, mert immár nem választ el tőle a bűn, és végre minden ígéret és áldás örökösévé lehetünk, mert ezt sem akadályozza többé a bűn.
16. De hadd érveljek tovább: ha valaki végrendeletet készít, az csak akkor lép érvénybe, ha az illető meghal. Így van?
17. Amíg él, természetesen nem érvényesíthető a végrendelet tartalma.
18. Tehát a végrendelet életbe lépéséhez halálra van szükség.
19. Ha az ószövetséget egy ilyen végrendelethez hasonlítjuk, akkor annak érvényesítéséhez valakinek meg kellett halnia. Ki halt meg? Az áldozati állat. Az jelképezte a szövetség tartalmának érvénybelépéséhez szükséges halált. Mózes is így tett, miután ismertette Izráellel Isten vele megkötött szövetségét, ezekkel a szavakkal:
20. "Ez a vér teszi érvényessé a most megkötött szövetségünket Istennel!"
21. Ezután szimbolikusan meghintette az áldozati állatok vérével a sátor, az istentiszteleti eszközöket,
22. mert az ószövetségi törvény szerint áldozatra van szükség a bűn miatti igazságtalanság helyreállításához. Így lett a vér a bűnből való megtisztulás jelképe a őseink előtt.
23. Az egész ceremónia jelképes volt - mint ahogy a sátor is, az istentiszteleti eszközök is. Mindezek csak utaltak arra a valóságra, amelyet akkor még nem jelentett ki Isten. Azonban mindenki tudta, hogy amit ennyi évszázadon keresztül csak szimbolikusan végeztünk, egyszer valóságosan is be kell teljesíteni.
24. Ezt tette meg Jézus Krisztus. Mert ő nem egy sátorban vagy egy templomépületben szolgál, hanem Isten valóságos jelenlétében,
25. és nem egy rituálé elvégzését ismételgeti, amely csak előképe valami jövőbeli és végérvényes megoldásnak, hanem a saját életét áldozta, hogy egyszer s mindenkorra eleget tegyen az igazságosság követelésének.
26. Jézus tehát a világtörténelem egy meghatározott pontján, egyszer elvégezte azt az áldozatot, amelynek az ószövetségi áldozási rend csak előképe volt, és a golgotai kereszten végleges, mindenkire érvényes és tökéletes áldozatot mutatott be, amellyel eltörölte a bűn hatalmát.
27. Ahogyan a teremtési rendből következik az a tény, hogy az ember egyszer él a földön, azután meghal, és Isten megítéli a földi életét, és aszerint rendelkezik a halál utáni életéről,
28. úgy Jézus Krisztus is csak egyszer élt emberi életet, egyszer áldozta fel magát, és ezzel az egyszeri tettével örökérvényű és teljes megoldást biztosít mindenkinek, aki hit által magára is érvényesíti azt. Ez az üdvösség lényege. Amikor tehát Jézus újra eljön a földre, már nem a bűn megoldásával fog foglalkozni, hanem a benne hívők győzelmének beteljesítésével.

TIZEDIK FEJEZET

1. A törvényben leírt szertartások tehát csak a szellemi valóságok szimbólumai, amik arra valók, hogy legyen fogalmunk arról, Isten terve hogyan fog majd beteljesedni Krisztusban. Amikor például állatokat áldoztak a bűnök kiengeszteléséért, akkor az az áldozat sosem tudták teljes mértékben és végérvényesen tisztává tenni azokat, akiknek a nevében bemutatatták.
2. Hiszen ha így lett volna, nem kellett volna újra és újra megismételni, mert egyetlen áldozat bemutatása elvett volna minden bűntudatot, sőt, felszabadított volna a bűn rabságából is.
3. Ez azonban - tudjátok ti is - nem történt meg: a bűn továbbra is uralkodott rajtunk. Ezért kellett évről évre bemutatni az engesztelő áldozatot is a Szentek Szentjében.
4. Mert az állatok kiontott vére csak előképe volt annak a szabadításnak, amit Jézus Krisztus végzett el, valóságosan egy állat nem fizethet a mi bűneinkért.
5. Erre utal az a régi prófécia is, amely így szól: "Megelégted az évről évre bemutatott áldozatokat, hiszen azok nem győzték le a bűn hatalmát, ezért testet alkottál nekem, hogy én magam legyek az emberek bűnéért való engesztelő áldozat.
7. És én vállaltam ezt a küldetést, hogy beteljesedjen minden ígélet, amelyet az embereknek adtál. Itt vagyok, Atyám, beteljesítem akaratodat!"
8. Ez az ige nagyon világosan fogalmaz: Isten az áldozati ajándékokat nem tartja alkalmasnak arra, hogy bennünket vele kiengeszteljenek, csak felszíni kezelést tudnak adni, amely eddig betöltötte funkcióját, de már nem elég.
9. A Fiú azonban vállalta, hogy ő maga lesz a tökéletes engesztelő áldozat minden bűnért, és ezzel a korábbi áldozati rendet érvényen kívül helyezte.
10. Isten tehát a bűnbocsánatot már nem áldozati állatok feláldozása által adja nekünk, hanem a Jézus Krisztus váltságahalálának hit általi elfogadásán keresztül.
11. Papjaitok még mindig napról-napra végzik ugyanazokat a szertartásokat, amelyeket Isten Jézus Krisztusban már félretett,
12. hiszen azok nem tudták a bűn hatalmát megtörni felettünk, Krisztus áldozata azonban egyszer s mindenkorra megtette!
13. Isten pedig megdicsőítette őt, és igazolta azt, hogy Jézus valóban az Ő Fia, és minden ellenségén úrrá tette őt.
14. Mert Jézus egyetlen áldozattal tökéletesen és végérvényesen elfogadhatóvá tett minden embert Isten számára, aki hisz őbenne.
15. Ugyanerről tesz bizonyosságot a Szentlélek is, amikor a régi próféciaokban Jézusra mutat:
16. "Ez volt az a nagyszerű terv, amelyet oly rég elkészítettem az enyéim számára: egy új szövetség, amelyben a parancsok nem egy törvény kötelező elvárásai lesznek, hanem a szívükből fakadó őszinte vágy és készletetés.
17. Bűneikről pedig soha többé nem teszek említést, mert ez az áldozat megtisztít és megszentel minden embert,
18. mert ha egyszer az áldozat tökéletesen betöltötte a funkcióját, akkor többé nincs miért a bűnről beszélni.
19. Nekünk tehát 100%-os garanciánk van arra, hogy bejutunk a Szentek Szentjébe, azaz az Istennel való legbensőségesebb közösségbe. A garanciánk pedig maga Jézus Krisztus.
20. Az ő váltságahalála nyitotta meg előttünk ezt a lehetőséget, és hit által léphetünk be a kárpit mögé, oda, ahova eddig évente csak egyszer mehetett be Izráel főpapja,
21. mivel nekünk már Jézus a főpapunk, és már ő rendelkezik az istentisztelet rendjéről.
22. Ha pedig megnyílt az út az Atyához, akkor menjünk! Használjuk ki a lehetőséget! Lépünk be Isten jelenlétébe, bűneinket megbánva, a Jézus Krisztusba vetett hitünkkel a szívünkben,
23. életmódunkban is megváltozva, mint akik már Istenhez illeszkedő módon akarunk élni.
24. És ha már mehetünk, menjünk úgy, hogy másoknak is legyen kedve velünk tartani!
25. Tudom, hogy amikor problémák jönnek, az a legkönnyebb, hogy nem jövünk a gyülekezetbe. Sokan vannak, akik így élnek, de ti ne legyetek ilyenek!

TIZENEGYEDIK FEJEZET

1. A hit az Isten által megígért dolgokra való türelmes és kétség nélküli várakozás, a láthatatlan világban már elkészített és Isten által nekünk ajándékozott dolgok láthatóvá tétele.
2. Ez az, amit Isten mindig is értékelt az övéiben!
3. Hit által fogadjuk el, hogy a világot Isten teremtette, méghozzá egyszerűen a kimondott szava által.
4. Hit által ajánlott fel Ábel olyan áldozatot Istennek, amelynek prófétai jelentősége volt, és amellyel elismerte Isten mindenhatóságát, nem úgy mint Káin, aki az átkozott föld terméséből készített áldozatot Istennek.
5. A hite miatt vette magához Isten Énocho, akinek nem kellett a halált megízlelnie, mert már az elragadtatása előtt Isten bizonyosságot tett mellette.
6. A hit tehát az a kapcsolódási pont, amely Istennel összeköt bennünket.
7. Isten kijelentést adott Noénak a vízözönről, és Noé bár semmit nem látott még belőle, hitt Istennek, és a hite alapján cselekedett: bárkát épített a sivatag kellős közepén. Így lett a hite a megmenekülésének eszköze.
8. Amikor Ábrahámot megszólította Isten, Ábrahám hitt, és bár fogalma sem volt, hová kell mennie, nem a láthatókra nézett, hanem Isten kijelentését követte.
9. Így jutott el az Ígéret Földjére, és ragaszkodott Isten kijelentéséhez, amelynek a megvalósulását meg sem élhette, hiszen egész életében megtűrt vendégként élt azon a földön, amelyet Isten neki ígért. Izsáknak, Jákóbnak ugyanez volt az ígérete is, és a sorsa is.
10. De nem kételkedtek a szívükben, mert meg voltak győződve arról, hogy amit Isten megígért, az el is fog jönni, ha nem az ő életükben, akkor az utódaikéban.
11. Ábrahám hite tette lehetővé, hogy száz éves korukban Sárával gyermeket nemzzenek,
12. és ez a hit által született gyermek lett később Izráel megszámlálhatatlan leszármazottjainak kezdete.
13. Egész életükben a hitük vezette őket, és anélkül haltak meg, hogy a megígért dolgok megjelenését megláthatták volna.
14. Nyíltan elismerték, hogy ezen a földön csak átutazók, és ezzel megint csak a hitüket vallották meg, hogy vár rájuk egy nem evilági otthon, ahová tartanak.
15. Minden szívfájdalom nélkül visszatérhettek volna a szülőföldjükre, de ők már leszámoltak a múltjukkal azért a jövőért, amelyet Isten megígért nekik.
16. Egész életükben a menny után vágyakoztak, és mindent, amit tettek, a hitük alapján tették. Isten büszkén vállalta, hogy Ábrahám, Izsák és Jákób Isteneként emlegessék nevét az emberek.
17. Az Istenbe vetett megingathatatlan hite által volt kész Ábrahám még Izsákot is feláldozni, ha Isten ezt kérte tőle,
18. mert tudta, hogy Isten ígérte neki ezt a fiút, tehát a sorsa az ő kezében van.
19. Hogy volt olyan „esztelen” Ábrahám, hogy akár meg is ölte volna a saját fiát? Hitt Istenben, aki minden bizonnyal feltámasztotta volna a fiút a halálból, ha valóban szükség lett volna arra, hogy feláldozza őt az apja. De Istennek bővel elegendő volt az is, hogy megbizonyosodott Ábrahám hűségéről, és ő ezzel a tétével a feltámadás első prófétájává vált.
20. Izsák is a hite által látott bele az eljövendő dolgokba, amikor megáldotta Jákóbot és Ézsaut,
21. és ugyanezt tette a haldokló Jákób is József mindkét fiával.
22. Élete végén József a hite alapján jövendölte meg, hogy Izráel népe egyszer elhagyja majd Egyiptomot, amikor rendelkezett holtteste felől.
23. A hitük adott bátorságot Mózes szüleinek, hogy az érvényben lévő tilalmak ellenére három hónapos koráig rejtgezzék a gyermeküket,
24. és a hite miatt utasította vissza Mózes ifjú korában azt, hogy a fáraó fia legyen, hiszen ő Izráel népéhez tartozott, és azt is választotta.

25. Mert inkább szenvedett népével együtt rabszolgasorsban, minthogy Istenét megtagadva élvezze a bűn nyújtotta kényelmet és gazdagságot. Ez is a hitéből fakadt.
26. Szilárdan hitte, hogy a Krisztusért való szenvedés ezerszer többet ér Egyiptom összes kincsénél.
27. A hite által vezette ki Izráel népét Egyiptomból, dacolva a fáraó haragjával és fenyegetéseivel,
28. és hitt abban, hogy aki megáldozza Istennek a páskabarányt, és megkeni a vérével az ajtaját, azt életben hagyja Isten ítélő angyala.
29. Hit által vezette át a népet Mózes a kettényílt Vörös-tengeren, amely később az egyiptomi hadsereget mind egy szálig elnyelte.
30. Hit által dőltek le Jerikó falai, amikor a Seregek Urának utasítására Izráel fiai hét napig csak köröztek körülötte.
31. A hite mentette meg Ráhábot, a jerikói prostituáltat a biztos haláltól, mert hit által ismerte fel az általa befogadott idegenekben az élő Isten embereit.
32. Meddig folytassam még?! Az idők végéig sorolhatnám a hit hőseinek példáit! Emlékezzetek Gedeonra, Bárákra, Sámsonra, Jeftére, Sámuelre, a prófétákra!
33. Akik hittek, a hitük által országokat győztek le, Isten igazságát tették mindenki számára nyilvánvalóvá, Isten ígéreteit látták beteljesedni az életükben, vad oroszlánokat tettek kezes bárányá!
34. Hittek, és nem fogott rajtuk a tűz, nem fogott rajtuk a kard, nem fogott rajtuk a betegség! Hősökké váltak a harcokban, és túlerőben lévő hadseregeket futamítottak meg!
35. Asszonyok a hitük által visszakapták halottaikat. Mások pedig a hitük által vállalták a kínoztatást, és nem fogadták el a kegyelmet, ha azért Istenüket kellett volna megtagadni, inkább vállalták a halált is, mert hittek abban a dicsőséges feltámadásban, amit Isten ígért nekik.
36. Mások a hitükért és a hitük által a kigúnyolást, a megszégyenítést, a korbácsolást, a börtönt viselték felemelt fejjel.
37. Voltak, akiket megköveztek, megégettek, kettéfűrészeltek, kardélre hánytak a hitükért. És voltak olyanok is, akik a szegénységet és a kiközösítést vállalták a hitükért.
38. Sivatagban vagy a hegyek között bujdosnak, barlangokban vagy katakombákban rejtőztek. Ezek azok az emberek, Isten hősei, akiket nem érdemelt meg a világ!
39. És bár ezek az emberek mind a hitük miatt lettek nagygyá, mégsem láthatták meg az ígéretek beteljesülését.
40. Nem kapták meg, mert Isten valami egészen csodálatos dolgot tervezett el a számukra: hogy majd csak velünk együtt érnek célba, akik az ő hitüknek is utódai vagyunk.

TIZENKETTEDIK FEJEZET

1. Nekünk tehát ők a példaképeink! És ha rájuk tekintünk, akkor bátorságot és kedvet kapunk, hogy végigjárjuk a hit útját mi is! Ezért tehát rázzuk le magunkról a visszahúzó vagy akadályozó terheket, álljunk ellen a bennünket megkörnyékező kísértéseknek, és vigyük diadalra azt, amit Isten ránk bízott!
2. Hogy tudjuk ezt megtenni? Csakis úgy, ha le sem vesszük a szemünket Krisztusról, a mi hitünk generátoráról és zálogáról! Ő vállalta a kereszthalált értünk, de most az Isten jobbján uralkodik.
3. Ha úgy érzitek, hogy nem bírjátok már tovább azt a küzdelmet, amibe a hitetek kerül, gondoljatok mindig arra, neki mennyi mindent kellett kibírnia és elhordoznia értünk!
4. Ti még nem néztetek szembe a halállal!
5. Isten fiai vagytok – de a fiak számára van egy nagyon lényeges üzenet a régi Írásokban, amely így szól: „Fiam, vedd komolyan, amikor Isten helyreigazít, és ne érezd igazságtalan támadásnak azt, ha keményen fegyelmez téged,
6. mert a helyreigazítás része a szeretetnek. Az Úr neveli a saját gyermekeit, és ha szükségessé válik, megfenyít, de azért teszi, mert szeret, és mert jót akar!”

7. Fogadjátok el tehát, ha Isten belenyúl az életetekbe és helyre tesz benne dolgokat. Akkor is, ha ezt néha keményen teszi – higgyétek el, a ti érdeketekben cselekszik mindenkor! Isten pontosan úgy bánik veletek, mint földi apátok: nem akarja, hogy neveletlenek legyetek, ezért nevel benneteket.
8. Ha nem tenné, milyen fiak válnának belőlünk – és mi lenne a véleményünk az ilyen apáról?!
9. A fegyelmezés ezen túl tiszteletet parancsolt már test szerinti apáink felé is. Nem különben így van ez Istennel kapcsolatban is.
10. Ráadásul apáink sokszor csak a saját elképzeléseik szerint neveltek bennünket, Isten azonban szentségben és igazságban nevel bennünket, a lehető legnagyobb szeretettel és hozzáértéssel.
11. Természetesen semmiféle fenytetés nem kellemes, ezt tudom. De ezek a pillanatnyi kellemetlenségek mindig egy sokkal nagyobb jó kimunkálásának eszközeivé válnak azok számára, akik tanulnak belőle.
12. Ezért tehát még véletlenül se keseredjétek meg, hanem szedjétek össze magatokat, ahogyan a fiakhoz méltó!
13. Járjatok az igazság útján és éljétek helyesen, nehogy mások számára éppen ti váljatok akadállyá abban, hogy Krisztushoz találjon, sokkal inkább legyetek eszközei mások megtérésének!
14. Törekedjétek arra, hogy jó kapcsolatban éljétek mindenkivel, hogy életviteletek igazolja a hiteteket, mert ezeknek a hiánya mindig elválaszt az Úrtól.
15. Nagyon ügyeljétek arra, hogy Isten kegyelmétől ne hogy valaki távol sodródjon! Egyik leggyakoribb oka ennek a keserűség, amelyet ha nem kezelnek időben, óriási rombolásra képes nem is csak az ember lelkében, de a közösségben is!
16. Óvakodjatok a szexuális bűnöktől, és soha ne legyetek annyira élvhajászok, hogy Ézsauhoz hasonlóan Isten ajándékait holmi tál levesért elcseréljétek!
17. Mert ha valamit ilyen könnyelműen eltékoztok, azt többé nem kaphatjátok vissza – ahogyan ő is hiába siratta az elsőszülöttségét, változtatni már nem tudott rajta a késő bánat.
18. Ami veletek történt, az nem hasonlítható ahhoz, amit Izráel élt át a Sínai-hegyen. Ti ugyanis nem egy lángoló hegytetőre vonultatok, hogy Istennel találkozzatok valamiféle szélvészben és mennydörgésben,
19. mert akik akkor találkoztak Istennel, úgy megrémültek, hogy többé a közelébe se mertek menni.

20-21. Isten akkori megjelenése félelmetes és rettenetes volt, még Mózes is reszketett, amikor átélte mindezt.

TIZENHARMADIK FEJEZET

1. A testvéri szeretetről ne feledkezzetek meg, hanem az legyen nagyon is valóságos közöttetek!
2. Legyetek vendégszeretők, mert sosem tudjátok, embereket vagy angyalokat fogadtok-e a házatokba.
3. Gondoljatok azokra a testvéreitekre, akiket hitükért bebörtönöztek, és gondoskodjatok a testben erőtlenekekről, tudva azt, hogy ti is bármikor mások gondoskodására szorulhattok.
4. Becsüljétek meg és tartsátok a legnagyobb tiszteletben a házasságot! A házastársak szexuális élete pedig legyen tiszta, mert akik ezen a területen vétkeznek, azokat keményen megítéli Isten.
5. Ne bálványozzátok a pénzeteket, hanem használjátok jóra! Legyetek megelégedettek azzal, amitek van, mert amíg Isten veletek van, addig minden szükségeteket és kéréseiteket betölti.
6. Bízhatunk tehát Urunkban, aki kijelentette: „Ember nem árthat és félelem nem rettenthet, míg az Úr velünk van!”

7. Tiszteljétek és becsüljétek vezetőiteket az Úrban, mert ők tanítanak benneteket Krisztus igazságára! Vegyetek példát arról, hogyan élnek és hogyan halnak meg!
8. Jézus Krisztus nem változik: az igazsága sem, a parancsolatai sem, de a kegyelme sem! Az minden korban és minden helyen ugyanazt jelenti!
9. Ne dőljétek be mindennek, amit tanítanak köztetek! Isten kegyelmével töltsétek fel a szíveteket, és ne különféle étkezési meg rituális törvények megtartásába pazaroljátok az erőteteket, mert annak már nincsen semmi haszna!
10. Bennüket már Krisztus áldozata táplál.
11. Régen, még a Szent Sátor idejében, amikor a főpap megáldozta a nép bűnéért való áldozatot, amelynek a véré a Szentélybe vitték, az áldozati állat testét a táboron kívül kellett elégetniük.
12. Ehhez hasonlóan azért, hogy Krisztus vére megtisztítsa a szenteket, a testének Izráel Templomán kívül, a Golgotán kellett megáldoztatnia.
13. Nekünk tehát ott a helyünk, ahol az ő szegényének jele áll, és vállalnunk kell ugyanazt a megaláztatást Krisztusért, amelyet ő vállalt értünk!
14. Mert mi már nem ide tartozunk, a földi Jeruzsálemhez vagy a testi Izráelhez. Mi már az Isten által megígért mennyei uralmat várjuk.
15. Ezért Jézust magasztalva vigyük folyamatosan Istenünk elé a mi áldozatunkat, ami a Krisztusba vetett hitünk megvallását jelenti.
16. Ne feledkeztek meg arról sem, hogy hiteteket kifejezzétek abban, hogy másokkal jól tesztek. Ezért kérlek benneteket, osszátok meg másokkal, különösen a rászorulókkal mindazt, amitek van, mert Isten ebben gyönyörködik és ezt áldja meg.
17. Bízatok gyülekezeti vezetőitekben és engedelmeskedjétek nekik, hiszen Isten bízta meg őket azzal, hogy rátok gondot viseljenek, és ő is fogja számon kérni őket ezért. Becsüljétek tehát és kövessétek őket, hogy munkájukat örömmel végezzék, és ne keseredjenek bele miattatok a rájuk bízott missziómunka vezetésébe.
18. Kérlek benneteket, imádkozzatok értünk továbbra is! Hisszük, hogy a lelkiismeretünk tiszta, mert a motivációink tiszták, és ez az, ami rajtunk múlik.
19. Azért pedig külön is kérlek benneteket, imádkozzatok azért, hogy újból elmehessek hozzátok!
20. A Békesség Istene feltámasztotta a halálból Krisztust, ami Pásztorunkat.
21. Ez bátorítson benneteket arra, hogy Isten akaratát mindenkor teljesítsétek. És én imádkozok azért, hogy a Szentlélek munkálja ki bennünk mindazt, ami Jézus Krisztust megdicsőíti az életünkben!
22. Kérlek drága testvéreim, fogadjátok el mindazt, amit írtam nektek, még ha nem is tudtam mindent kifejezni olyan részletesen, ahogy szerettem volna.
23. Örömmel adom hírül, hogy Timóteus testvérünket kiengedték a börtönből. Ha idejében megérkezik hozzám, akkor együtt megyünk el hozzátok!
24. Üdvözöljük a vezetőket és minden egyes testvért köztetek! Az Itáliában élő testvérek is küldik üdvözlésüket.
25. Isten kegyelme legyen veletek!